

Aktioner i Fabrikken og yde Tilskud til den. Det er derfor mit Ønske, at Thinget vil stemme imod denne Indstilling; men dersom Stemningen skulde være saa levende for at komme de brave Kolliker — eller rettere sagt Eggen omkring Maribo, thi Andet er der jo ikke Tale om — tilhjælp, for at den Fabrik, som de interessere sig for, kan holdes vedlige — hvis det overhovedet er fornødent at gjøre dette ved kunstige Midler — saa vilde jeg ønske, at man, naar Sagen kommer til virkelig Behandling, vilde fastsætte en bestemt Kapital, som man forærede disse Folk, men derimod afholde sig fra enhver Deltagelse i Fabrikationen og enhver Ubestemthed med Hensyn til Bølsbets Størrelse.

Tuyen: Den ærede Ordførers Opfattelse af en Ordførers Stilling maa være noget forskjellig fra min, og det er det, der har foranlediget mig til at begjære Ordet. Det er ganske vist, at det i et Udvalg er den politiiske Side — om jeg saa maa kalde det — der udgjør Flertallet, som kan sætte Valget af Ordføreren igjennem; men naar Ordføreren er valgt, mener jeg, at han ikke er Flertallets Ordfører, men Udvalgets Ordfører. Naar et samlet Mindretal i et Udvalg vil gjøre en sælles Udtalelse, navnlig i den senere Debat, som forefalder i Salen, vælger det i Almindelighed sin Ordfører dertil, for at ikke alle Mindretallets Medlemmer skulle behøve at tage Ordet; men jeg tror, at det bør paahvile en Ordfører for Udvalget, navnlig i sin første indledende Tale at fremsætte de Bevæggrunde, som have gjort sig gjældende saavel fra Flertallets som fra Mindretallets Side. Jeg føler mig foranlediget til at gjøre disse Udtalelser med Hensyn til Posterne under Nr. 3 og 11. Nogle Medlemmer af Finantsudvalget have taget Anledning af de Andragender, der ere indkomne til Udvalget gjennem den høitærede Formand, til at gjøre Indstilling til Thinget. Jeg havde nu ventet, at den ærede Ordfører vilde have fremstillet for Thinget de Grunde, hvorfor disse Medlemmer have gjort denne Indstilling, men i Steedet derfor har han netop talt imod Indstillingen. Den ærede Ordfører talte paa et formentlig Flertals Begne, som ikke har belyst i Indstillingen, og det er dette, der har nødsaget mig til med nogle faa Ord at fremsætte, hvorfor vi have gjort denne Indstilling. Jeg skal henstille til den ærede Ordfører, om han finder, at min Opfattelse af en Ordførers Stilling er rigtig, eller om han tror, at den Opfattelse, han her synes at ville gjøre gjældende, er det. Jeg tror, der gaar den Tanke gjennem Folkethingets Historie, at det Medlem, som er valgt til Ordfører for et Udvalg, bør træde frem som hele Udvalgets Ordfører, men ikke som Ordfører for en bestemt Del af Udvalget. — Med Hensyn til de to Forslag under Nr. 3 og 11, som allerede ere omtalte af det ærede Medlem fra Frederiksborg

(Dinesen), der har været med til at stille dem, skal jeg til de Bemærkninger, jeg allerede har anført, endnu føie, at man, naar den ærede Ordfører har sagt, at der i disse Andrageres Hensendelse til Rigsdagen er blevet anført lignende Grunde som dem, der komme fra Embedsmændene i det Hele, nemlig Dyrtid, Pengenes syntende Verdi o. s. v., dog maa gjøre nogen Forskjel paa Embedsmændene i Almindelighed og de Embedsmænd, hvormed der her er Tale. Der har jo været forelagt os et Lovforslag om en Forbedring af Embedsmændenes Kaar i det Hele, og der har været forelagt os Forslag om Underklassernes Pensionering og om Invalidernes Forsøgelse, men der har ikke været forelagt os noget Forslag om en Forbedring af de Mænds Kaar, hvormed der her er Tale. De kunne dog ved deres — om jeg saa maa kalde det — undtagelsesvise Stilling paa en særlig Maade være egnede til, at Opmærksomheden blev henledet paa dem, idet de nemlig efter den for dem gjældende Pensionslov af 9de April 1851 pensioneres paa en ganske anden Maade end de Embedsmænd, som blive pensionerede efter den almindelig gjældende Pensionslov. Disse pensioneres nemlig med Procenter af deres Lønning, og naar Lønningen stiger, stiger ogsaa deres eventuelle Pension, hvormod Underklasserne ved Pensioneringen deles i Klasser, for hvilke Pensionen er bestemt i Loven af 1851, og selv om deres Lønning stiger, hvad der er flet ved de senere Love om Søværnets Ordning, stiger dog ikke deres Pension. Det er navnlig dette, der har foranlediget mig til at være med til at foreslaa, at disse Andragender henvises til Ministeren. Det var dette, jeg vilde have gjort gjældende, og da den ærede Ordfører slet ikke har omtalt Grundene, hvorfor Indstillingerne ere fremkomne, har jeg været nødsaget til at henlede det ærede Things Opmærksomhed derpaa.

Ordføreren (Th. Nielsen): Den Opfattelse, som den ærede sidste Læser gjør gjældende, forundrer mig noget; thi hvad der har været sædvanligt for Rigsdagen i tidligere Tider, skal jeg ikke gaa ind paa; men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke kan være ham ubekjendt, at Finantsudvalgene i en Række af Aar have været delte i et Flertal og et Mindretal, hvert med sin Ordfører. Ordføreren for Flertallet har ikke angivet Mindretallets Grunde, og jeg tror heller ikke, han kunde det; thi vi have jo nylig hørt en Ordfører møde Bebreidelse, fordi han udtalte sig paa Udvalgets Begne, og det, hvor Udvalget var enigt; hvorledes skulde han da kunne udtale Mindretallets Grunde, naar de ere afvigende? Desuden var det mig ogsaa bekjendt, at Mindretallet her havde sin egen Ordfører, og jeg kunde selvfølgelig ikke føle mig forpligtet til at udtale Mindretallets Grunde. Det er denne Sædvane,